

Ach tha mo chuil ri Slanuighear,

Bha grasmhor fad mo chuairt,

Sa threoruidh troimh an fhasach mi,

Nach fag e mi san uair :

Ach fos g' an dean e teasairgin

Dhomh fein, san t-seasamh chruaidh,

'S gun sgoilt e dhomh na h-uisgeachan,

'S gun ruig mi nunn le buaidh.

'Saun annsan tha mo mhuinighinn,

A chuir an cath bha cruaidh,

Ri naimhdibh laidir fuileachdach,

'S a thug amach a bhuaidh :

Thugadh buaidh air Satan leis,

Air peacadh, bas, is uaigh ;

'S do thaobh an t-sluaigh a ghradhaich e,

Am bas do shluig se suas.

Do cheartas thug se riarachadh,

Is dioladh mar bu choir ;

'S an lagh ro-naomh cho-lionadh leis,

Bha orm's gu dian an toir ;

Is choisneadh saorsa shiorruidh leis,

Air Buaidhibh Dhe chuir gloir,

'N tra ghlaodh se, " Tha e crìochnuichte,"

Se sud mo dhion 's mo threoir.

Na rinn 's na dh'fhuiling Slanuighear

Mar sud an' ait a shluaigh,

'Se 'mhain is bunait thearnuidh dhomh,

'S cha n'e gach gras a fhuair—